

ROZHODNUTÍ

Nejvyšší správní soud jako kárný soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Karla Šimky a členů JUDr. Pavlína Brzobohatého, JUDr. Milana Závurky, JUDr. Petra Vlacha, JUDr. Michala Žižlavského a prof. JUDr. Marie Karfíkové, CSc., v právní věci navrhovatele: **předseda Okresního soudu X**, proti soudci: **Mgr. X**, zastoupený Mgr. X, advokátem se sídlem X, o návrzích a) na zjištění nezpůsobilosti soudce a b) na zahájení kárného řízení o kárné odpovědnosti soudce ze dne 22. 11. 2017,

t a k t o :

Mgr. X,
narozen X,
soudce Okresního soudu X,
bytem X,

n e n í z p ů s o b i l ý

k výkonu funkce soudce, neboť mu nepříznivý zdravotní stav dlouhodobě nedovoluje vykonávat jeho funkci.

O d ů v o d n ě n í :

I. Návrhy na zjištění nezpůsobilosti soudce a na zahájení kárného řízení

[1] Dne 27. 11. 2017 byl doručen Nejvyššímu správnímu soudu jako soudu kárnému návrh navrhovatele v první řadě na zjištění nezpůsobilosti soudce Mgr. X a současně i na zahájení kárného řízení o kárné odpovědnosti tohoto soudce.

[2] Návrh na zjištění nezpůsobilosti Mgr. X k výkonu funkce soudce odůvodnil navrhovatel tím, že dotyčný soudce dlouhodobě kvůli svým psychickým problémům není schopen svoji funkci řádně vykonávat. V průběhu kalendářního roku bývá v pracovní neschopnosti několik desítek dnů (nad rámec tří dnů tzv. zdravotního volna) a i dovolenou čerpá, často po půl dnech, z velké míry kvůli dopadům svých psychických problémů (v určitý den jej psychické problémy trápí natolik, že není schopen výkonu funkce soudce, a proto si bere dovolenou). Psychické obtíže se na výkonu funkce Mgr. X projevují častým odročovaním nařízených jednání, vyřizováním spíše jednodušších věcí a zpožďováním

v rozhodování věcí složitějších (průtahy v řádu měsíců). Objektivně přitom není Mgr. X nikterak nadstandardně zatížen. Psychické problémy se u něho projevují dlouhodobě.

[3] Pro případ, že by kárný senát nedospěl k závěru nezpůsobilosti Mgr. X k výkonu funkce soudce, podal navrhovatel i návrh na zahájení kárného řízení, který odůvodnil podrobným rozbořem průtahů ve věcech jmenovaného soudce.

II. Vyjádření kárně obviněného

[4] K návrhu na zjištění své nezpůsobilosti k výkonu funkce soudce se Mgr. X vyjádřil zejména v tom smyslu, že nepovažuje za přípustné, aby mu bylo vyčítáno, že bývá nemocný, a z tohoto důvodů čerpá nemocenskou, zdravotní volno či dovolenou. Dovolenu pak čerpá v souladu s pravidly pro její čerpání.

[5] K návrhu na zahájení kárného řízení se podrobně vyjádřil rozbořem své činnosti v jednotlivých spisech, v nichž mu navrhovatel předestíral průtahy.

III. Obecně ke vztahu řízení o nezpůsobilosti soudce a kárného řízení

[6] V nyní projednávané věci podal navrhovatel dva návrhy podle zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon „č. 7/2002 Sb.“). Jednak podal návrh na zahájení řízení ve věci způsobilosti soudce vykonávat svou funkci (Hlava IV. zákona č. 7/2002 Sb.), jednak návrh na zahájení kárného řízení ve věci soudce (Hlava III. zmíněného zákona). Podstatné je, že v této věci jsou důvody obou návrhů založeny na totožném základním okruhu rozhodných skutečností. Ve stručnosti lze říci, že navrhovatel má za to, že Mgr. X nepodává ve funkci soudce dostatečný pracovní výkon. Má za to, že příčinou nedostatečného výkonu soudce jsou jeho psychické obtíže, které mu objektivně znemožňují po delší dobu patřičného výkonu dosahovat a které jsou takového rázu, že naplňují zákonné znaky uvedené v § 91 písm. a) zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudech a soudcích“). V něm se praví: *Soudce je nezpůsobilý vykonávat soudcovskou funkci, jestliže mu nepříznivý zdravotní stav dlouhodobě nedovoluje vykonávat jeho funkci.* Pro případ, že by kárný senát dospěl k závěru, že podmínky pro zjištění nezpůsobilosti Mgr. X vykonávat soudcovskou funkci nejsou dány, měl navrhovatel za to, že nedostatečný pracovní výkon tohoto soudce, projevující se údajnými průtahy v návrhu popsanými, by mohl mít povahu a intenzitu kárného provinění.

[7] Řízení podle části IV. a části III. zákona č. 7/2002 Sb. jsou dvě samostatná, na sobě procesně vzato nezávislá řízení. Hmotněprávní podmínky pro zjištění nezpůsobilosti soudce vykonávat soudcovskou funkci souvisejí s hmotněprávními podmínkami zjištění, že se soudce dopustil kárného provinění, jen velmi vzdáleně. Kárný senát proto musel uvážit, jak k výše popsanému návrhu navrhovatele, ve skutečnosti se skládajícímu z dvou návrhů na sobě v určité míře závislých a v podstatné míře opřených o totožné skutkové důvody, naložit. Dospěl k závěru, že s ohledem právě na v podstatné míře totožné skutkové důvody obou návrhů, a sice na tvrzený objektivní následek či projev soudcovy „nedostatečnosti“

pokračování

při výkonu jeho funkce, je třeba konat řízení o obou návrzích současně. Nejprve je třeba zjistit rozhodné skutkové okolnosti a poté je třeba je konfrontovat s příslušnými zákonnými pravidly definujícími na prvním místě podmínky nezpůsobilosti soudce vykonávat soudcovskou funkci, na druhém místě podmínky kárného provinění.

[8] Nezpůsobilost soudce vykonávat soudcovskou funkci ve smyslu § 91 písm. a) zákona o soudech a soudcích je kategorií objektivní, obvykle nezávislou na jeho vůli a zásadně s ní nesouvisející. Je zákonem charakterizována jako nepříznivý zdravotní stav, jenž soudci nedovoluje vykonávat jeho funkci, a to dlouhodobě.

[9] Pojem nepříznivého zdravotního stavu je nutno vykládat ve vztahu k zákonným požadavkům na výkon funkce soudce. Bude to tedy takový zdravotní stav, který v podstatné míře snižuje schopnost soudce vykonávat jeho funkci. Nemůže tedy jít o jakýkoli nepříznivý zdravotní stav, nýbrž jen takový, který se negativně projevuje na kvalitě nebo kvantitě výkonu funkce soudce (případně na obojím). Nepříznivý zdravotní stav musí soudci bránit v plnění jeho běžných povinností soudce (duševně pracovat se spisy a právními texty, vést jednání patřičným způsobem a snášet s tím spojenou zátěž a to vše v přiměřené intenzitě a s dostatečnou intelektuální kvalitou). Negativní účinek nepříznivého zdravotního musí být natolik silný, že dosahuje intenzity spojené se slovesem „nedovoluje“. Toto slovo naznačuje, že musí jít o takou zdravotní překážku, jež se na výkonu soudcovské funkce projevuje jeho citelným snížením oproti obvyklému standardu. Zároveň musí jít o stav dlouhodobý, posuzováno v časových dimenzích obvyklého trvání funkce soudce v podmínkách českého právního řádu (tu vykonávají čeští soudci zpravidla desítky let).

[10] I soudce je „jen člověk“ a v tomto smyslu je logické, že řada soudců trpí nejrůznějšími zdravotními obtížemi. Funkce soudce je však důležitou součástí ústavního systému, svým způsobem funkcí výjimečnou, jež musí být řádně vykonávána. Veřejný zájem na řádném výkonu funkce soudce musí mít v některých případech přednost před ochranou postavení soudce objektivně ze zdravotních důvodů nezpůsobilého tuto funkci vykonávat. Právě to je smyslem a účelem ustanovení § 91 písm. a) zákona o soudech a soudcích – zajistit funkčnost soudního systému. Je však třeba pečlivě ověřovat v řízení před nezávislým kárným senátem, zda podmínky ke zjištění nezpůsobilosti soudce, zakotvené v tomto ustanovení, jsou vskutku naplněny a zda se management soudů či jiné složky exekutivy nesnaží touto cestou zbavit některých jim nepříjemných či nepohodlných soudců. Posouzení zdravotního stavu je často otázkou odbornou a velmi subtilní, zvláště v některých oblastech – všeobecně známé zkušenosti například se zneužíváním psychiatrie v Sovětském svazu zde nabádají k velké obezřetnosti kárných senátů a k mimořádně pečlivému zkoumání všech rozhodných skutečností.

[11] Je zřejmé, že soudce nesmí být zbaven své funkce kvůli zdravotním obtížím, jež mu dočasně nedovolí svou funkci vykonávat. Stejně tak je zřejmé, že může jít o obtíže trvající nejenom dny či týdny, ale v některých případech i řadu měsíců, příp. výjimečně i v řadu málo jednotek let. Zdravotní obtíže tohoto typu však mají mít povahu dočasnou v tom smyslu, že má existovat rozumná naděje na jejich zlepšení v dohledné době v takové míře, aby se soudci vrátila schopnost svou funkci řádně vykonávat, byť i třeba s přetrvávajícími dílčími obtížemi. Rovněž je zřejmé, že důvodem ke zjištění nezpůsobilosti

soudce vykonávat soudcovskou funkci nemohou být trvalé zdravotní obtíže menšího rozsahu, které výkon funkce sice v určité míře ztěžují, avšak nikoli výrazně a intenzívně.

IV. Důvody nezpůsobilosti vykonávat soudcovskou funkci u Mgr. X

[12] V případě Mgr. X byly navrhovatelem tvrzeny psychické obtíže tohoto soudce, jež mu měly bránit ve výkonu funkce tím, že jej víceméně setrvale znovu a znovu uvrhovaly do pracovní neschopnosti v řádu desítek dní ročně, jejímž důsledkem byly výrazné nepravidelnosti v rozhodovací činnosti.

[13] Kárný senát proto za účelem zjištění zdravotního stavu Mgr. X ustanovil znalecký ústav z oboru zdravotnictví, oddělení psychiatrie, zapsaný v seznamu znaleckých ústavů, a sice Všeobecnou fakultní nemocnici v Praze. Znalecký ústav kárný senát ustanovil s ohledem na to, že posouzení psychického stavu Mgr. X se jevílo být stěžejním důkazem pro řízení ve věci jeho způsobilosti vykonávat funkci soudce a bylo pravděpodobné, že posouzení rozhodných znaleckých otázek nebude jednoduché. Proto kárný senát uvážil, že je vhodné, aby posudek zpracoval kolektiv špičkových odborníků na problematiku, jíž se znalecký úkol týkal, neboť to skýtalo větší naději na co možná nejpreciznější zpracování posudku.

[14] Kárný senát při stanovení znaleckého úkolu postupoval tak, že popsal typické činnosti vykonávané soudcem okresního soudu a označil i míru jejich intelektuální náročnosti a obvyklé psychické zátěže s nimi spojené. Uložil tedy znaleckému ústavu odpovědět na následující otázky:

1. Je Mgr. X schopen s ohledem na svůj současný duševní stav a případné duševní poruchy, kterými trpí, podávat ve funkci soudce nalézacího soudu dlouhodobě vysoký pracovní výkon spočívající v náročné intelektuální práci mající zejména tyto dílčí rysy?
 - Čtení a porozumění složitým právním textům či textům popisujícím složité skutkové situace, včetně schopnosti v těchto textech nalézt logické či věcné chyby a zavádějící či nepřesné informace;
 - zjišťování skutkových stavů prostřednictvím komplexního vyhodnocení často nejednoznačných, protichůdných, nepravdivých či nepřesných dílčích informací a někdy informací odborných, vyžadujících vysvětlení odborně kvalifikovanou osobou (typicky znalcem);
 - provádění komplexních úvah o povinnostech či právech plynoucích pro jednotlivce ze zjištěných skutkových stavů;
 - řešení složitých problémů právní a skutkové povahy pod trvalým časovým tlakem;
 - komunikace s lidmi vedoucími navzájem právní spory, řešení jejich konfliktů, řízení jednání směřujících k řešení těchto konfliktů, schopnost čelit občasnému tlaku těchto lidí (např. projevům jejich rozjitřených emocí);
 - setrvalou organizační práci při řízení dalších osob vykonávajících dílčí, avšak nezřídka složité asistenční činnosti (zapisovatele, vedoucích kancelářů, vyšších soudních úředníků, případně asistentů soudců aj.), sledování lhůt spojených s výkonem práce, efektivní plánování vlastního pracovního času i pracovního času svých spolupracovníků;

pokračování

- trvalé přiměřené sebevzdělávání, zejména udržování a aktualizaci odborných právních znalostí a schopností porozumět i některým mimoprávním aspektům skutkových stavů, jež posuzuje;
 - schopnost dlouhodobě rozhodovat právní spory uvážlivě, nestranně, racionálně a s nadhledem, bez významnějšího ovlivnění emocemi, stresem či změnami nálad.
2. Pokud by odpověď na otázku č. 1 byla záporná, lze na základě informací o současném duševním stavu a případných duševních poruchách, kterými kárně obviněný trpí, s vysokou mírou pravděpodobnosti předpokládat, že se jeho duševní stav v časovém horizontu několika měsíců zlepší natolik, aby byl schopen podávat ve funkci soudce nalézacího soudu výkon popsáný v otázce č. 1?
 3. Je kárně obviněný schopen s ohledem na svůj současný duševní stav a případné duševní poruchy, kterými trpí, schopen osobní účasti na jednání soudu ve své vlastní věci (tj. nikoli jako svědek nebo osoba poskytující soudu toliko dílčí či jednoduché informace o nějaké záležitosti), orientace v tom, co soud v jeho věci projednává, a přiměřené bránit při soudním jednání své zájmy?

[15] Znalecký posudek zpracovaný znaleckým ústavem dospěl k závěru, že Mgr. X není vždy schopen s ohledem na svůj současný duševní stav a duševní poruchy, kterými trpí, podávat ve funkci soudce nalézacího soudu dlouhodobě vysoký pracovní výkon spočívající v náročné intelektuální práci popsané za pomoci jednotlivých výše uvedených dílčích charakteristik. Tento jeho stav je trvalého charakteru, obvykle jsou poruchy tohoto typu ne zcela vyléčitelné, jakkoli zlepšení zdravotního stavu nelze vyloučit. Před soudem je dle znalců Mgr. X schopen své zájmy bránit v limitovaném rozsahu.

[16] Podstatné pro kárný senát ze zjištění posudku bylo, že posudek objasnil, v jaké míře není Mgr. X schopen podávat ve funkci soudce nalézacího soudu dlouhodobě vysoký pracovní výkon spočívající v náročné intelektuální práci a co je toho příčinou.

[17] Z posudku vyplývá, že Mgr. X trpí dlouhodobě, a to prakticky od staršího dětského věku (od 12 let, tj. do dnešní doby ca. 35 let) a bez významné změny v čase psychickou poruchou spočívající v tom, že nezávisle na své vůli upadá do stavů spočívajících v tom, že promýšlí různé momenty historie a uvažuje, jaké v těchto momentech byly alternativy historického vývoje. Zjednodušeně lze říci, že Mgr. X se zabývá alternativní historií. Podstatný pro posouzení jeho způsobilosti vykonávat soudcovskou funkci však není obsah toho, čím se ve své mysli zabývá, nýbrž toho, jakým způsobem a s jakými důsledky „navenek“ tak činí. Myšlenkám ohledně alternativní historie propadá, aniž by byl schopen je svou vůlí upozadit, nechá se „vtáhnout“ do úvah trvajících více dní po sobě, často kvůli tomu několik nocí nespí. Přemýšlení o alternativní historii má u něho podobu nutkání tak činit, není schopen se z uvedených myšlenek vymanit a začít myslet na něco jiného. Jeho stav v době, kdy promýšlí historické alternativy, lze označit za svého druhu rauš. Ataka uvedených myšlenek trvá několik (ca. 4 až 6) týdnů a v podstatě mu brání po tuto dobu normálně fungovat jako soudce, jelikož není schopen se na soudcovskou práci soustředit. Obvykle se mu ročně přihodí dvě či tři takovéto ataky nutkavých myšlenek. Není schopen předem odhadnout, kdy se ataka dostaví, nicméně je schopen rozpoznat, že přichází, a učinit základní nouzová opatření (například odročit nařízená soudní jednání).

[18] Výše uvedená skutková zjištění plynou v první řadě ze znaleckého posudku a jsou založena na rozhovoru Mgr. X se znalci zpracovávajícími posudek. Dále plynou ze zdravotnické dokumentace Mgr. X, již měli znalci k dispozici. Uvedené skutečnosti dokládá i potvrzení o zdravotním stavu Mgr. X ze dne 4. 11. 2018 vystavené jeho ošetřujícím lékařem na žádost ošetřovaného. Konečně uvedené skutečnosti potvrdil a popsal samotný Mgr. X při jednání kárného senátu. O rozhodných skutkových okolnostech tedy nejsou žádné pochybnosti a kárný senát nepovažoval za potřebné provádět další dokazování (revizní znalecký posudek navrhovaný Mgr. X), neboť by ve vztahu k výše popsaným skutkovým zjištěním nic nového nepřinesl. Detailnější studium různých aspektů psychické poruchy Mgr. X nebylo pro účely řízení ve věci třeba, neboť úkolem kárného senátu není zjišťovat všechny okolnosti zdravotního stavu a psychické poruchy Mgr. X, nýbrž jen ty, které mají vliv na výkon jeho soudcovské funkce.

[19] Dle sdělení navrhovatele, po skutkové stránce Mgr. X nezpochybňovaného, byl Mgr. X v roce 2018 kvůli psychickým problémům třikrát v pracovní neschopnosti, jednou 15 pracovních dnů, poté 25 pracovních dnů, poté 18 pracovních dnů. Zdravotní volno i dovolenou si vybíral z větší části po půldnech, s odůvodněním, že není schopen dopoledne přijít do práce (např. kvůli tomu, že noc či dvě noci nespál). 17 dnů dovolené čerpal po půl dnech, takže 34 dnů nevykonával funkci celý den; rovněž zdravotní volno čerpal vesměs po půldnech.

[20] Z výše uvedeného popisu rozhodných skutkových okolností je zjevné, že Mgr. X trpí dlouhodobou, desítky let trvající psychickou poruchou, která jej obvykle po dobu desítek pracovních dní ročně (tj. po významnou část roku – v roce 2018 téměř jednu čtvrtinu) vyřazuje z běžného života a po tento čas mu brání vykonávat funkci soudce. V době, kdy je postižen atakou nutkavých myšlenek, není schopen se soustředit na náročnou intelektuální činnost, jež se s výkonem této funkce spojená, vést jednání a vyřizovat běžnou soudní agendu. Je tedy zjevné, že jde ve smyslu § 91 písm. a) zákona o soudech a soudcích o nepříznivý zdravotní stav, který mu nedovoluje vykonávat funkci soudce, a že jde o překážku dlouhodobou, trvající řadu let.

[21] Kárný senát zdůrazňuje, že pro účely posouzení podmínek nezpůsobilosti k výkonu funkce soudce je irelevantní, jaká je přesná zdravotnická klasifikace (diagnóza) psychických problémů Mgr. X. Podstatné je, jak se projevují ve vztahu k výkonu jeho funkce, jak jsou časté a zda jde o problémy dlouhodobé. V tomto ohledu jsou proto irelevantní výtky Mgr. X, vznášené v jeho podáních i při výslechu znalce doc. MUDr. I. Ž., vůči tomu, zda a v jaké míře jsou naplněny jednotlivé dílčí znaky schizotypní poruchy dle mezinárodní klasifikace nemocí. Pro zjištění nezpůsobilosti k výkonu funkce soudce není důležité, v jaké míře jsou naplněny znaky určitého psychického onemocnění. Podstatné je, že musí být postaveno najisto (a bylo), že psychika dotyčného soudce je psychickou poruchou ovlivněna natolik a takovým způsobem, že mu to v podstatné míře brání ve výkonu funkce soudce.

[22] Rovněž je podstatné, jak vyplynulo zejména z výslechu znalce doc. MUDr. M. A., Ph.D., že v tuto chvíli neexistuje rozumná naděje na takové zlepšení zdravotního stavu Mgr. X v dohledné době (tj. v době příštích několika měsíců či max. jednoho až dvou let), které by pravděpodobně znamenalo, že se mu vrátí schopnost funkci soudce vykonávat

pokračování

bez významných obtíží. Znalec uvedl, že podle jeho přesvědčení určité možnosti terapie, která by mohla vést ke zlepšení, mohou existovat (oproti terapii, které se Mgr. X dostávalo doposud a jež zatím jeho zdravotní stav nezlepšila, ač se jí podroboval od svých ca. 20 let). Znalec nicméně nenabídl rozumně pravděpodobnou prognózu zlepšení v dohledné době.

[23] Psychická porucha, jíž Mgr. X trpí, nemá podle provedených zjištění negativní vliv na jeho obecné intelektuální schopnosti, včetně obecných kompetencí dotyčného jako právníka. Má však podstatný vliv tím, že mu setrvale obvykle po dobu několika desítek dnů v roce brání jako soudci pracovat, čímž do výkonu jeho funkce vnáší výrazné nepravidelnosti, nárazovost a průtahy.

[24] Kárný senát nepochybně, že soudce má právo čerpat dovolenou takovým způsobem, jaký mu nejlépe vyhovuje, je-li to slučitelné s výkonem jeho funkce. V tom mu je management soudu povinen vycházet vstříc, je-li to rozumně provozně možné – soudce je ústavní činitel a má si svůj pracovní život organizovat zásadně sám, samozřejmě za podmínky, že řádně vykonává svoji funkci (viz též rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 1. 2014, č. j. 16 Kss 10/2013 - 84). V samotném čerpání dovolené však problém Mgr. X nespočívá. Čerpání dovolené po krátkých (často půldenních) úsecích je v jeho případě důsledkem jeho psychické poruchy, přesněji řečeno způsobem řešení problémů, které tato porucha Mgr. X přinášela při výkonu jeho funkce. Dá se říci, že takovýto způsob čerpání dovolené byl svého druhu nouzovým řešením situace, kdy se Mgr. X nepředvídatelně stával kvůli své poruše neschopným svou funkci řádně vykonávat. Právě četnost a trvalost těchto situací je klíčovým signálem toho, že není ze zdravotních důvodů způsobilý k výkonu funkce soudce.

[25] Na základě výše uvedených zjištění kárný senát dospěl k závěru, že podmínky § 91 písm. a) zákona o soudech a soudcích jsou naplněny, a zjistil, že Mgr. X není způsobilý k výkonu funkce soudce, neboť mu nepříznivý zdravotní stav dlouhodobě nedovoluje vykonávat jeho funkci.

V. Zajištění procesních práv Mgr. X v řízení před kárným senátem

[26] Kárný senát podotýká, že s ohledem na povahu a projevy psychické poruchy, jíž Mgr. X trpí, nepovažoval za potřebné speciálním způsobem chránit jeho procesní práva nad rámec standardu obvyklého v kárných řízeních. Mgr. X byl při jednání před kárným senátem zastoupen advokátem, jehož si sám zvolil. Sám před kárným senátem vystupoval jak ve svých písemných podáních, tak posléze při jednání adekvátně, předkládal promyšlené právní argumenty a dokázal ve zcela dostačující míře bránit svoji právní pozici. Kárný senát mu poskytl potřebný prostor pro důkladnou procesní obranu proti návrhu navrhovatele.

VI. Procesní osud návrhu na zahájení kárného řízení

[27] Rozhodnutím kárného senátu podle § 91 písm. a) zákona o soudech a soudcích o tom, že Mgr. X není způsobilý k výkonu funkce soudce, neboť mu nepříznivý zdravotní stav dlouhodobě nedovoluje vykonávat jeho funkci, byl zkonsumován i předmět řízení o návrhu na zahájení kárného řízení proti dotyčnému. O tomto návrhu tak není důvodu

samostatně rozhodovat. Jak již totiž kárný senát uvedl shora, důvody obou návrhů byly založeny na totožném základním okruhu rozhodných skutečností, a sice že Mgr. X nepodával ve funkci soudce dostatečný pracovní výkon. Návrh na zahájení kárného řízení pak navrhovatel podal pouze pro případ, že by kárný senát dospěl k závěru, že podmínky pro zjištění nezpůsobilosti Mgr. X vykonávat soudcovskou funkci nejsou dány. Kárný senát však shledal, že dány jsou. V takovém případě má v konkurenci obou uvedených řízení před kárným senátem přednost to, jehož účelem je zajistit, že funkci soudce vykonává jen osoba k tomu ze zdravotních hledisek způsobilá, před řízením, jehož převažujícím účelem je přimět soudce k řádnému plnění jeho ústavních a zákonných povinností.

P o u č e n í: Odvolání proti rozhodnutí v řízení ve věci způsobilosti soudce vykonávat svou funkci **n e n í** přípustné (§ 26 ve spojení s § 21 zákona č. 7/2002 Sb.).

Funkce soudce **z a n í k á** dnem právní moci rozhodnutí, kterým bylo zjištěno, že je z důvodu uvedeného v § 91 nezpůsobilý vykonávat soudcovskou funkci [§ 94 písm. b) zákona o soudech a soudcích].

V Brně dne 9. ledna 2019

JUDr. Karel Šimka
předseda kárného senátu